

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 160. Normannia Bituricum Duci rursus a REge ejus fratre erepta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV tuit, quapropter in eorum ditionem cum
A.C. 1465. valido viginti octo millium Equitum, nec
 minoris numeri peditum exercitu irru-
 pit, Dinandum urbem obsidione cinxit,
 ac demum vi expugnatam comburi jus-
 fit, civium octingentis in Mosa flumi-
 ne submersis, ceteris ad extremas cala-
 mitates redactis. Accurrunt Leodien-
 ses in auxilium urbis; cum vero ad con-
 spectum incendii terrore perculsi, de fa-
 lute sua conclamatum esse arbitrarentur,
 Burgundiæ Ducis clementiam implorant,
 ac illius interventu sibi a Comite Ca-
 rolesio ejus filio delicti veniam impetrari
 precantur. Concessæ sunt eis unius
 anni induciæ, quas tamen iidem, licet si-
 dei suæ trecentos obsides dare compulsi
 essent, paulo post violabant, unde Comi-
 tis iram in se acerbius provocarunt, qui
 etiam ab eis severissimas poenas po-
 poscit.

§. CLX.

*Normannia Bituricum Duci rursus
 a Rege ejus fratre erepta.*

Ludovicus XI. concordiæ leges cum
 Carolesio, atque Principibus non ita
 pridem sanctitas servare parum anxius
 erat, sed potissimum recuperandæ Nor-
 manniæ cupidine stimulabatur, quocirca
 Burgundiæ Ducem, præcipuum scde-
 ratorum

ratorum caput, ad suas partes trahere Sæcul. XV.
 conatus est, valuitque successus; quippe A.C. 1465.
 Joannam filiam suam connubii foedere junxit Ludovico præfati Ducis Filio,
 eidemque Gallicæ etiam classis Præfeturam pollicitus est, ac insuper totam
 ejus familiam gratis atque favoribus lon-
 ge amplissimis auxit; unde tanta dexteritate
 suis consiliis obsequentem reddebat Burgundum, ut is, qui paulo ante omni
 contentione Bituricum Duci Normanniæ
 perpetuo jure assertam voluit, jam
 nullum non moveret lapidem, ut Duce
 expulso, rursus Regem intruderet; ad-
 juvit quoque consilii successum dissensio,
 quæ inter Principes servebat. Hanc
 quoque Ludovicus Galliarum Rex
 in rem suam vertens, Aurelia disce-
 dit, ac cum suis copiis recto itinere in
 Normanniam contendit. Tum Borbo-
 nii Dux quantocius non modo palam Re-
 gis partibus accessit, sed etiam Ebroicum,
 & Vernonum urbes occupavit: sub i-
 dem tempus cum Carolus de Meloduno
 Nantolleti Dynasta interim Gisfortium ex- *Nantouillet*
 pugnaret, Rex Pontem-Arcensem ur-
 bem obsidione primum cinctam, mox
 deditio accipit. Denum Britanniæ
 Ducem aggreditur, eumque Cadomum
 venire iussum compellit, ut in quodam
 congressu urbes a se in Normannia i-
 niori occupatas Escuno, qui postea Co-

O 3 mes

Sæcul. XV. mes Convenensis salutabatur, velut se-
A. C. 1465. questri asservandas cederet; Eodem vi-
 ctoře cursu Rex Luparias in suam rede-
 git potestatem; Rothomagenses quoque,
 cum potissimas Normanniae urbes Ludo-
 vici imperio patere comperissent; & ipsi
 ineunte anno sequenti deditonem fece-
 runt. Igitur Bituricum Dux, consilii &
 animi iuops, pecuniis & amicis destitu-
 tus, saluti suæ fuga consuluit, veritus,
 ne in Regias manus incideret, ægre ta-
 men fortunæ beneficio in Britannia asy-
 lum invenit. Sic igitur Normannia non-
 nisi unico bimestri a Duce suo regebatur,
 eo autem expulso plurimi juxta, ac præ-
 cipui Provinciæ Viri seditionis in legi-
 timum eorum Principem motæ culpam
 capitatis poena luebant.

§. CLXI.

*Henricus Rex alieno habitu in Angliam
 reversus, captusque.*

Continui, qui Angliam misere in partes
 scindebant, factionum tumultus me-
 tum malorum, quæ ex Principum con-
 juratione Gallis impendebant, potissimum
 dissipabant. Infelix enim Henricus Rex
 Scotiam, ubi vitæ suæ securitati prospe-
 cturus confugerat, iniquo prorsus consi-
 ilio, eliquit, atque Angliam sub aliena ve-
 ste ignotus repetiit, cum interim Regina
 ejus